23.4.3; 34a (... נפשות המלמד...) $\rightarrow 35a$ (אבל בזוזי חיטי ושערי לית לן בה)

```
1. אַחַת דְבֵּר אֱלֹהִים שָׁתַּיִם זוּ שַמַעָתִי כִּי עז לֵאלֹהִים: תהלים פרק סב פסוק יב
                                                                                         2. הַלוֹא כֹה דָבַרִי כָּאֵשׁ נָאָם ה' וּכְבַּטִישׁ יִפּצְץ סֻלַע: ירמיהו פרק כג פסוק כט
 צו אֶת אַהֶרון וְאֶת בָּנָיוֹ לֵאמר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הָוֹא הָעֹלָה לָמ על מוקדָה על הַמּזְבֵּח כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבַּחַ תּוֹקַד בּוֹ: ויקרא פרק ו פסוק ב
                                    4. שָׁבְעַת יָמִים תְּכַפֵּר עַל הַמִּזְבַת וְקָדַשְׁתָ אתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבַת לְדֶשׁים כָּל הֹנֹגַע בַּמִזְבַת יִקְדַשׁ: שמות פּרק כט פסוק לז
                                                                       .s. ווה אשר תעשה על המובח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: שמות פרק כט פסוק לח
                                             . 6 . עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני ה' אַשֵּׁר אָוָעֵד לָכֶם שָׁמָה לְדַבֵּר אֵלֶיךְ שָׁם: שמות פרק כט פסוק מב
      ז. וְאֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הַבִּיאוֹ לְהַקְרִיב קָרְבָּן לָה׳ לְפְנֵי מִשְׁכַּן ה׳ דָם יֵחָשֶׁב לָאִישׁ הַהוּא דָּם שָׁכְּדְּ וְנְכָרַת הָאִישׁ הַהוּא מָקֶרָב עַמוֹ: ייקרא יזיד
                                        8. ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח: ויקרא פרק יז פסוק ח
                                  9. כִּי אָם בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' בְּאַחַד שָׁבָטֶיךּ שֶׁם תַּעָלָה עלתֶיד וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹּל אֲשֶׁר אָוֹכִי מְצַוְּדֵ: דברים פרק יב פסוק יד
             סז. וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עַת וְהָיָה כָּל הַדְּבֶר הַגִּדל יָבִיאוּ אֶלִידְּ וְכָל הַדָּבָר הַקָּטוּ יְשִׁפְּטוּ הַם וְהָקֵל מֵעֶלֶידְ וְנְשָׁאוּ אָתָדְּ: שמות פּרק יח פסוק כב
                       11. וְהָיָה בִּיּוֹם הַנְחִילוֹ אֶת בָּנָיוֹ אֵת אֲשֶׁר יִהְיֶה לו לֹא יוּכַל לְבַבֵּר אֶת בֶּן הָאֲהוּבָה עַל פְּנֵי בֶן הַשְּׁנוּאָה הַבְּכֹר: דברים פרק כא פסוק טז
                           12. וְנָגְּשׁוּ הַכַּהָנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי בָם בָּחַר ה' אֱלֹהֶיךּ לְשָׁרָתוֹ וּלְבָרֵדְּ בְּשֵׁם ה' וְעַל בִּיהֶם יִהְיֶה כָּל רִיבֹ וְכַל נָגַע: דברים פרק כא פסוק ה
                                                                                                              13. וּבְיוֹם הֶרָאוֹת בּוֹ בַּשֵּׁר חֵי יְטְמֵא: ויקרא פרק יג פסוק יד
                     14. ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן: ויקרא פרק יג פסוק יב
                                        ב. אָדָם כִּי יִהְיֶה ... בְעוֹר בְּשָׁרוֹ לְנָגַע צָרָעַת וְהוּבָא אֶל אַהְרוֹ הַכֹּהֵן אוֹ אֶל אַחַד מִבָּנָיו הַכֹּהְנִים: ויקרא פרק יג פסוק ב
16. ... וּנְתַתַם אֵת נַחַלָתוֹ לְשָאֵרוֹ הַקָּרב אֶלָיו מִמּשִׁפַּחָתוֹ וְיָרֶשׁ אֹתָהּ וְהַיְתָה לְבְנִי יִשְּׂרָאֵל לְחַפֶּת מְשְׁפִּט כַּאֲשֵׁר צְוָה ה' אָת מֹשֶׁה: במדבר פרק כו פסוק יא
                            דו. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל רָאשֵי הָעָם וְהוֹקֵע אוֹתָם לַה' נֶגֶד הַשְּׁמֶש וְיָשב חֲרוֹן אַף ה' מִיִשְׂרָאֵל: במדבר פרק כה פסוק ד
                                18. יַתַן לָנוּ שִׁבְעָה אָנָשִׁים מִבָּנִיו וְהוֹקַעֲנוּם לַה' בְּגָבְעַת שָׁאוּל בְּחִיר ה' ס   וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֶתַן: שמואל ב ברק כא פסוק ו
                          19. וַתַּקַח רְצְּפָה בַת אַיָּה אֶת הַשָּׁק וַתַּטָהוּ לָה אֶל הַצוּר מִתְּחָלַת קָצִיר עַד נָתַדְּ מַיִם עַלִיהֶם מִן הַשְּׁמָיִם... שמואל ב פרק כא פסוק י
                                                       20. אֵיכָה הָיְתָה לְזוֹנָה קַרְיָה נֶאֱמָנָה מְלַאֲתִי מִשְׁפָּט צֶדֶק יָלִין בָּה וְעַתָּה מְרַצְחִים: ישעיהו פרק א פסוק כא
                                                                        12. לִמְדוּ הֵיטֵב דְּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אַשְׁרוּ חָמוֹץ שִׁפְטוּ יָתוֹם רִיבוּ אַלְמָנָה: ישעיהו פּרק א פּסוק יז
```

- I Continuation of משנה א' Distinctions between דיני ממונות and דיני נפשות
  - g Reopening the case: for either זכות or חובה (ד"מ);only for ד"נ)
    - מלמד חובה anly applies during deliberations, but after מלמד הוא, the one who was מלמד זכות may be מלמד חובה
      - 1 Challenge: משנה (פ"ה) the next day, those who maintain position declare; משנה מלמד חובה may switch (~ inverse)
        - (a) Defense: this may be during משא ומתן
      - 2 Challenge: (ibid) they try to persuade each other until a מחייב changes to become a מזכה
        - (a) Defense: the תנא prefers to mention זכות (but doesn't exclude opposite possibility)
      - 3 Challenge: ר' יוסי בר יהודה if one of the students was מזכה and died, we reckon him as if he were alive (counts)
        - (a) Explanation: if we accepted אחייב, why not consider that he may have changed to מחייב?
        - (b) Defense: reality is that he never did change his mind before he died
          - (i) Note: we take ינב"י into account because, contrary to errant version he did agree with דב
      - 4 Challenge: (משנה פ"ה) 2 scribes are present,1 writes arguments of מזכין, other writes arguments of
        - (a) Explanation: we understand why he writes words of מחייב; if he changes his mind and finds a different argument מחובה, they must "sleep on it" (הלנת דין) another night; but דברי המזכין (חובה involved) so that if he then argues לחובה, we ignore it (it's recorded as לזכות)
          - (i) Defense: it's written so that if 2 מזכין make the same argument from 2, only counts as one
            - 1.~As~per: answer given by ר' יוחגן if 2~make~same~argument~from~separate –counts as one
              - a. Reason: only one of them could be teaching that rule (vv. 1-2)
              - b. Example: ר"י ור"ג disagree about מזבח מקדש את הראוי לו disagree about ר"י ונסכים
              - c. Example: same ריה"ג/ר"ע (vv. 4-6) (rejected- they disagree in re: עולת העוף פסולה
              - d. Example: זריקת דם בחוץ (vv. 7-8) (attempted rejection; אביי equates them, as per v. 9)
  - h Completing case that day/night: finish into night (ד"מ); recess until next day (ד"ג)
    - Source (for מ"ז): v. 10 as per בא"ז's resolution with v. 11 (begin during day; complete at any time)
      - 1 Note: our ruling is contra ר"מ, who interprets v. 12 and applies v. 13 ד"מ only during day
        - (a) Addendum: also excludes blind judges as per v. 14
        - (b) Reverse: נגעים may not be seen by relatives (but may be seen by single כהן as per v. 15)
        - (c) Story: blind judge was affirmed by ר' יוחנן
          - (i) Challenge: כשר לדון כשר להעיד ruled that משנה and משנה rules that כשר לדון כשר לדון כשר לדון, but some may testify but not judge and טיי interpreted that as extending to blind in one eye
            - 1. Answer: he found a different סתם against סתם ours! סתם ours!
              - a. Question: why prefer ours over the other?
              - b. Answer1: ours is a סתם של רבים
              - c. Answer2: ours is taught in context of הילכתא (akin to הילכתא פסיקתא)

- (d) Question: how does ר"מ interpret vv. 10-11?
  - (i) v. 10: to allow ד"מ on a cloudy day (which is not fit for ראיית נגעים)
  - (ii) v. 11: that דיני נחלות (even without ב"ד) must be settled during the day
    - 1. As per: רב יהודה's ruling
      - a. If: 3 go to visit someone on his deathbed, they may write down his commands (as עדות)
        - i. *Or*: they may adjudicate the division of property as דין
      - b. If: only 2 go to visit they may only write (as עדים)
- 2 *But*: even 3 may only adjudicate if it is during the day; at night, they may only write but may not adjudicate (the next day) as they are עדים and an עדים cannot subsequently become דיינים
- ii Source for judging מיינ auring day: vv. 17-19, indicating that הוקעה is "hanging" →during day
  - 1 Tangent: v. 18 indicates that the leaders were to be killed for the people's infidelity at בעל פעור
    - (a) Explanation: they were to set up independent courts, in order to expedite judgment
      - (i) Question: no need; separate בתי דין are only needed for disparate executions
      - (ii) Answer: to alleviate Divine anger
- iii Source for waiting to complete 2"7 during day: vv. 20-21
  - 1 Note: each verse interpreted in an alternative fashion by each דרשן